Gáborélet

JÓ BULI VOLT A FARSANG!

2014 március

Képek a farsangról

Interjú a jóságos Ujházi Szandrával

Gáborosok a nagyvilágban

Tartalomjegyzék

Tavaszváró…..……..…… 3

Régen volt, hogy is volt……..4

A Snigh és a Snaygh harca…..…….…… 5

A hónap sztárja: Ujházi Szandra……...……...7

Gáborosok a nagyvilágban…….9

A hónap tanára……..11

A hónap tanulói…….……..……. 13

Ti mondtátok…….……..……. 14

Aktuális..……...…… 15

Életképek……. ……..……16

Gáborélet iskolai folyóirat **2014. harmadik szám**

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Pál Klaudetta 8.a, Mervel Bence 7.a, Havassy Gergely 7.a, Agárdi Ádám 7.a, Zsilina Enikő 7.a, Áy Kristóf 7.a, Varga Kata Nikoletta 6.a, Nándori Loretta 6.a, Virág Vivien 6.a, Németh Liliána 5.a, Szamosi Dalma 5.a

Címlap és Életképek: Sarmasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: http://www.gaboriskola.extra.hu/

Tavaszváró…

Kedves Gyerekek!

Sikeresen elbúcsúztattuk az ezúttal nem túl kemény és hideg telet. Mégpedig jó magyar szokás szerint, a farsanggal. Az álarcos buli az év egyik legjobban várt eseménye, és bizony idén is jó móka volt, rengeteg ötletes jelmezzel, vicces előadásokkal. Az Életképek rovatban ebből szemezgettünk remek fotókat Sarmasági Andi néni jóvoltából. E havi számunkban A hónap sztárja kicsit másabb, mint az eddig megszokottak. Néhány osztállyal erkölcstan és etika órákon is beszélgettünk a korábban a mi iskolánkba járó Ujházi Szandráról, aki egy olyan tettel került a média és az érdeklődés középpontjába, ami nem mindennapi mai világunkban. Magához fogadott egy idős, hajléktalan nénit, hogy segíthessen rajta. Az önzetlenség, a másokon való segíteni akarás jobbá tesz benneteket és a világunkat is. A gyerekek, és ez által a világ jobbá tételén fáradozik a hónap tanára Bohus Gáborné Tilda néni is, aki idén lesz 40 éve, hogy iskolánkban (és egyáltalán) tanít. Újra jelentkezik Gáborosok a nagyvilágban rovatunk, ezúttal egy Londonban filmkészítésben karriert építgető volt Gáboros diáktól olvashatunk hasznos, megszívlelendő tanácsokat. A farsangolás mellett azért nagyon sokan voltatok, akik a félév elindulása után is keményen dolgoztatok, hiszen februárban remek versenyeredmények születtek. A hónap tanulói talán még közülük is kiemelkednek eredményeikkel, de ezúttal külön felhívnám a figyelmet az Aktuális rovatra, ahol a versenyeken nagyszerűen szereplő diákok ezúttal kiemelt figyelmet érdemelnek. E mellett folytatjuk Áy Kristóf tanulónk izgalmas fantasy-regényét is, és olvashatóak a szokásos rovatok, a Régen volt, hogy is volt és az igen népszerű Ti mondtátok című humoros összeállítás is. További sikeres heteket kívánunk nektek, várjátok a tavaszt és persze a Gáborélet következő számait is!

Erdős Levente

Régen volt, hogy is volt…

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt eltöltött évekre. Én most egy fiatalabb öregdiákkal, Havassy Rékával ültem le beszélgetni erről, aki nem mellesleg a nővérem.

Mettől meddig jártál az iskolába?

Elsőtől egészen nyolcadikig sikerült helytállnom, vagyis hatéves koromtól tizennégy évesig. Mivel a kimerítő válaszok híve vagyok (és nem áll szándékomban szégyent hozni egykori matektanáraimra) utánaszámoltam: 2002-től 2010-ig jártam ide.

Milyen emlékeid vannak róla?

Összességében a pozitív emlékeim jelentős többségben vannak. Visszagondolva nem emlékszem, hogy sokat tanultam volna, inkább a botrányok jutnak először eszembe, amelyek részletes ismertetésétől a kiskorúakra való tekintettel eltekintek. ☺

Kik voltak a kedvenc tanáraid?

Hosszú lista lenne, ha mindenkit felsorolnék (ráadásul, ha valakit kihagyok, még a végén visszamenőleg egyest kapok ☺), ezért inkább egyvalakit emelnék ki: Csatádi Jutka nénit, aki az osztályfőnököm volt elsőtől negyedikig. Az aranyérmet minden kétséget kizáróan neki adnám.

Melyik volt a kedvenc tantárgyad?

Magyar, töri, angol, rajz. És persze technika és informatika András bácsival.

Szerettél iskolába járni?

Az óvoda után kész felüdülés volt. Igen, szerettem. Jó volt az osztályközösség, ha épp úgy hozta a sors, hogy unatkozni és szenvedni kellett, együtt az is hangulatosnak tűnt.

Milyen rangos eseményekre emlékszel vissza szívesen?

Évzárók, jutalomkönyvek és oklevelek osztogatása, különböző versenyek és kosármeccsek… Illetve a ballagás,sőt még a felvételi is pozitív emlékként maradt meg (bár ez valószínűleg már a „beteges” kategóriát súrolja).

Milyenek voltak az osztálykirándulások és az iskolai ünnepek, amikor ide jártál?

Az osztálykirándulások általában jók voltak, ami pedig az iskolai ünnepségeket illeti, ezekről tanintézménytől függetlenül a „hosszú” és „unalmas” szavak jutnak eszembe. Habár, az ember végül is mindenben megtalálja a szórakozást; egy megnyitóbeszéd alkalmával is ott a lehetőség, hogy megfejtsük az élet értelmét, vagy legalábbis elmélkedjünk róla…

Havassy Gergely 7.a

A SNIGH ÉS A SNAYGH HARCA

1. Fejezet - 4. rész

- Nos, Voldránó halljam, mit teszel a királyunkkal? - vonta kérdőre Luffá.
- Egyszerű...
- Ó, valóban? - gúnyolódott Luffá Voldránó röpke kijelentésén.
- Ez mind az erő és ész akaratával dől el. Aki akar, az talál.
- Jaj, tényleg? Azt hiszed, hogy egy kisgyerekeknek adta tanáccsal lerázhatsz? Ez nem is válasz, ez inkább a tegnapi tanácsod a gyermeked számára. Kérlek, fejtsd ki ezt az ép elméjűek nyelvére! - gúnyolódott Luffá.

Voldránó homlokát ráncolta.

- Azt szeretném mondani, hogy a király megvezethető. Minden dologban, minden téren össze lehet zavarni és főleg irányítani - mondta Voldránó, s a mondat vége felé elmosolyodott.
- Lehet, hogy a király erős és kegyetlen, viszont az elméje már nem jó. Apja megöregítette és még fél. Fél, mivel országunk kicsi, kevés, csak szövetség híján éljük túl a Vaalki további országait. Mi csak kevéske ország vagyunk a nagyok között. Valójában igen, megbabonázom, de jó cél érdekében.
- Oké, értem.

Most már értette Luffá, viszont a vágás a combján már súlyosan vérzett. Voldránó már indult volna, de Luffá megállította. Megragadta a ruháját, fura módon Luffá fogta meg, de nem ő akarta. Mintha valami irányította volna. Voldránó visszatekintett Luffára, nem értette miért állította meg. Már ellökte volna Luffát, amikor tarsolyában elkezdett valami fényleni. Valami, ami Luffát szólította halk és suttogó hanggal. Összenézett a két férfi, kevéske farkasszemet néztek, mintha a fényért küzdenének. De a farkasszemnek vége lett, és Luffá a tőrjéért nyúlt. 1 másodperc alatt levágta Voldránó tarsolyát, őt ellökte és kinyitotta a tarsoly száját. Hirtelen hasogatni kezdett a feje és a fény vakítóvá vált. A földre esett, és onnan nézett. Egy női alakot látott. Egy nő állt előtte, karcsú volt és ruházata akár egy görög istennőé. Arca a büszkeséget tükrözte, a sok odaadást és a jól megérdemelt munkát. Mégis kissé meggyötört volt, gyengeséget tükrözött, és ez meg is látszott, mikor egyet sóhajtott és majdnem összerogyott. De mivel ő egy istennő volt, tiszteletet akart gyakoroltatni Luffá felöl, ezért kihúzta magát és már bele is kezdett mondandójába:

- Az emberek mohók és befolyásolhatóak. Hiúság vezényli őket, valamint ez ölte meg sokukat, amikor megérintették az isteni háromszöget. Voltak, akik túlélték, de őket irányították, és sokuk beleőrült a sok gondolatba. Nos, te mégis túlélted. Különleges vagy, nem gyakorolsz erőt és hiúság érzetet.

Luffá belegondolt, hogy milyen módon beszélt a nő, hogy hangzott az a bizonyos "te" megnevezés. Vajon milyen ereje van, ha személynek tekinti őt az az istennő?
- Luffá Vikliumor 1763. július 14-én született középtársadalmi szinten. Apja katonaként hunyt el az 1798. március 23-i geordháli csatában, anyja pedig a hírtől megdöbbenve - mikor fia elérte érett korát - 1792-ben öngyilkos lett. A kés által szúrt seb miatt halt meg. Gyámja a szerencse volt, mikor a szenátusba belépett. A középből a legfelsőbb társadalomba helyezkedett el. Most házas, Luchsi Vikliumorral van egy 5 éves Eal nevezetű gyermekük. A sénes rendjét szolgálja a "világ jobbá tételéért és a békéért", legalábbis szónoklással. A sénes kiváló nagymester és egyben kardforgató – mesélte az istennő.
- Igen ez vagyok én – mondta Luffá.
- Előre szólok, hogy amit most fogsz látni, az erősebb vágy lesz, mint ami az isteni háromszög érintésénél volt. Belül erősebb és óvatosabb, mivel ott van minden információ az egész életről, ott a múlt, a jelen és a jövő. Mégis megmutatom neked, de csak a családod jövőjét. Kezdjük a fiadnál. Eal Vikliumor kiváló harcos, észlény. Sokra fogják tartani, és az emberek ismerni fogják a nevét, történeteit.
Luffá belegondolt, hogy fia kiemelkedőbb lesz, mint bárki más, és hogy a rendje élén lesz.
- Csodálatos! Még nálam is nagyobb jellem lesz még nálam is erősebb lesz? – kérdezte.
- Igen, majd te is megtapasztalhatod.
- Hogy érted ezt?
- Majd idővel megtudod.
Luffá összezavarodott ezektől a következtetésektől, elhessegette a gondolatot és tovább figyelt.
- Hasonló lesz az erőtök, mégis ő tapasztaltabb és érettebb lesz. És előbb, mint hinnéd. Mégis egy fontos dolgot kifelejtettem, egy roppant fontosat. Fiad erő és ész lesz, viszont a rended embereit fogja üldözni, sőt ez egy kicsit gyenge kifejezés rá.
- Micsoda, ezt hogy érted?? - kérdezte a felháborodott Luffá.
Viszont ő csak nagyot sóhajtott, és megint mondta:
- Majd megtudod idővel. De fontosabb dolgot mondok. Menj a Seminokba, ott menj Arius városba. Ott lesz egy kocsma, s a csaposnak csak ennyit mondj: "ha eljő a torkollás, jön a vég". Most távoznom kell, minden jót.
- Várj! - szólt volna neki Luffá, de már csak az eszmén kívül kiáltott fel ezzel. A szeme feltárta a világot, és a fölötte álló Voldránót, aki enyhe rugdosással próbálta fölébreszteni az "álomszuszékot", ahogy ő mondta rá.
(folytatjuk)

Áy Kristóf, 7.a

A hónap sztárja:

Ujházi Szandra

Iskolánk volt tanulója egy rendhagyó tettel került a média, a televízió és az internetes hírforrások középpontjába. Befogadott otthonába egy idős, hajléktalan nénit (itt egy videó nyilatkozat tettéről: http://mandiner.hu/cikk/20140215_18_eves_lany_fogadta_be_a_hajlektalan_ica_nenit). Szandra példát mutatott emberségből, szeretetből, erkölcsösségből. Néhány hírportál már csodaként említette a 18 éves lány tettét. De sajnos minden csoda csak néhány napig tart. Ica néni egy idő után inkább visszaköltözött az utcára, nem akart befogadottként élni, Szandrától pedig sokan elfordultak. Ám mi úgy gondoljuk, hogy a másokon való segítő szándéka példaként állítható mindenki elé, ezért is kértünk tőle interjút. A jószívű lánnyal Németh Liliána beszélgetett.

Mit éreztél, mikor először megláttad szegény Ica nénit az utcán?

Nem az utcán, hanem a Facebookon, egy képen láttam először Ica nénit, és egyből az fordult meg a fejemben, hogy segíteni kell rajta. Hasonlított nagymamámra, és azt gondoltam ide jöhetne lakni, nyugodtan ellehetnénk itt ketten.

Milyen volt megosztani az életedet, vagyis az otthonodat egy idegen nénivel?

Már az első perctől jól viszonyultunk egymáshoz. Mikor idejött hozzám még nem sokat beszélgettünk, mert nagyon fáradt volt, de nagyon jó érzés volt segíteni.

Nehéz volt megbízni egy olyan emberben, akit nem is ismertél?

Nem volt nehéz. Igazából sokan mondták, hogy nem biztos, hogy jó lesz ez így, mert sok embert kirabolt már hajléktalan, de én láttam a szeméből, hogy neki nem az a célja, hogy nekem ártson, hanem egy aranyos nénike.

Elmesélte neked Ica néni élete történetét?

Igen, elmesélte, hogy öt éve hajléktalan, mert magas hitelt vett fel a házára, és elvesztette a lakását. Közben a férje is meghalt, és így került sajnos az utcára.

Szomorú vagy, hogy már nincs veled?

Igen, nagyon szomorú vagyok, és igazából én még a mai napig is várom őt. Tervezem, hogy valamelyik nap kimegyek hozzá, beülünk valahova enni, adok neki ruhákat, amiket hoztak, meg adok neki pénzt, hogy nehogy valami baj legyen.

Nem bántad meg, hogy befogadtad?

Nem, egyáltalán nem.

Milyen emlékeid vannak az iskolánkról, a tanáraidról?

Nagyon szerettem odajárni. Több iskolába is jártam, de ez volt a kedvencem. Nagyon jó volt a közösség, Buszlai Kati nénit is nagyon szerettem, ő volt a hittan tanárom, és nekem az volt a kedvenc órám. Nemrég találkoztam is Kati nénivel. Csatádi Jutka néni is nagyon kedves volt, vele is beszélgettem nemrég a Facebookon. De nagyon pozitív emlékeim vannak az egész iskoláról. A tanárok nagyon jószívűek voltak minden diákjukhoz. Csak jó emlékeim vannak. Nagyon sok jó helyre mentünk kirándulni, Budapesten nagyon sok nevezetességet néztünk meg. Osztályfőnöki órákon is sokszor nem bent ültünk a teremben, hanem kimentünk például játszótérre. A mi régi osztályunkból pedig még sokan a mai napig tartják egymással a kapcsolatot.

Mit csinálsz most? Tanulsz vagy dolgozol valahol?

Két iskolában tanulok, egy esti gimnáziumban és egy nappali szakiskolában. Utána pedig főiskolára akarok menni.

Mit üzennél a mostani Gáboros gyerekeknek?

Tanuljanak jól, és legyenek nagyon sikeresek az életben.

Ha lehetne egy kívánságod, mi lenne az?

Legyek újra 8 éves, mert az nagyon szép kor volt. Jó nektek, gyerekek! ☺

Németh Liliána 5.a

GÁBOROSOK A NAGYVILÁGBAN

Juhász Zoltán – Egyesült Királyság

1. Mikor jártál iskolánkba, és ki volt az osztályfőnököd?

1995 őszétől 2003 nyaráig jártam a Gáborba. Az első négy évben Tünde néni volt az osztályfőnököm, aztán 2 évig Ildi néni, majd az utolsó 2 évben Éva néni.

2. Milyen emlékeid, élményeid vannak iskolánkról?

A Gáboros évek a mai napig nagyon élénken és pozitívan élnek bennem. Nehéz pár mondatban leírni 8 évet, de a legfontosabb, amit biztos megemlítenék, az a családias légkör. Nagyon jó és szoros kapcsolatom volt az osztályfőnökeimmel, a tanáraimmal és az osztálytársaimmal is. Lehet, hogy érzelgősen hangzik, de tényleg igaz, hogy az ott eltöltött évek hatalmas hatással voltak arra, milyen ember lettem, hogy látom a világot ma. Hosszan tudnám sorolni mennyire hálás vagyok mindenért, amit ott kaptam, de ezt talán majd máskor. Helyette inkább megemlítenék pár dolgot, ami így hirtelen eszembe jut: az alsós versmondó versenyeket, osztálykirándulásokat, farsangokat, szakköröket, táborokat, osztálykarácsonyokat, fesztiválokat, Erzsébet napokat és még rengeteg más iskolai rendezvényt. Ez így egymás mellé téve talán egy unalmas lista, de mindegyik mögött rengeteg történet és élmény van, egy vaskosabb könyvet tudnék belőlük írni… De a hétköznapok legalább ennyire jó emlékként maradtak meg, és nem csak azért, mert az idő megszépíti a dolgokat! Nem említenék konkrét tanárokat és órákat, mert ennek is több bekezdést kéne szentelni, de azt elmondhatom, hogy ezek a tanárok szinte ma is mind ott vannak az iskolában, és Titeket tanítanak. Emlékszem Gáboros éveim alatt is mindig mondták a felnőttek, hogy nagyon gyorsan repül az idő. És tessék, nemrég még Éva néni matek és Gabi néni töri óráján ültem, most meg itt mesélek Nektek, hogy bezzeg milyen volt az én időmben… A tanulság az, hogy 10 év nem olyan borzasztóan hosszú idő, mint amilyennek most tűnik Nektek. Tényleg. És ha most hirtelen újra annyi idős lennék, mint Ti most, egy percig sem gondolkodnék, biztos, hogy újra Gáboros diák akarnék lenni!

3. Hogyan jutottál el a Gábor iskolából Angliába, azaz mi a te élettörténeted?

Mivel nyolcadikosként még nem voltam biztos benne, mi szeretnék később lenni,

úgy gondoltam, a legjobb, ha nyelvet tanulok. Ezzel nyitva hagyok szinte minden lehetőséget, és majd később tudok "szakosodni". Így végül a német-magyar kéttannyelvű Kossuth Lajos gimnáziumba jelentkeztem, ahol 5 évig németül tanultam szinte minden tantárgyat. Ez nagyon hasznos volt, új nyelvek és kultúrák megismerésével a világ sokkal nyitottabb, vonzóbb, barátságosabb hellyé válik. Gimnázium alatt egyre inkább a filmkészítés kezdett érdekelni, és úgy gondoltam, hogy ebbe a szakmába talán külföldön lenne érdemes belevágni. Így jött szóba Anglia, ami Európa legnagyobb filmes iparával rendelkezik. Érettségi után Londonba, a University of Westminster-re jelentkeztem film és tv szakra, ahol 3 évig tanultam. A diploma megszerzése után úgy éreztem, hogy tovább szeretnék szakosodni, de mivel nem akartam haszontalanul ücsörögni filmes iskolákban, megnéztem, hogy ezen a területen, ami engem érdekel, hol a legjobb az oktatás. Véletlen egybeesés, hogy ez az egyetem, ahova végül fel is vettek, pont szintén Angliában van, így tehát ma is itt vagyok. Január óta a világ egyik legjobb filmes egyetemén, a National Film and Television School-ban tanulhatok mesterszakon.

4. Mivel foglalkozol?

Bár eredetileg rendező akartam lenni, mint majdnem mindenki, akit a filmezés érdekel, több terület kipróbálása után leginkább végül a hangba szerettem bele. Jelenleg hang design szakon vagyok, filmek hangvágásával, keverésével, szinkronizálásával, hangeffektekkel, zörejekkel és minden mással is foglalkozom, ami egy film hangsávját érinti.

5. Jellemeznéd pár szóban a várost, ahol élsz?

London egy hatalmas és mindig nyüzsgő város. Drága, kicsit koszos és helyenként veszélyes is, de ezzel együtt nagyon meg lehet szeretni. Igazi világváros, magyar szemmel elképesztően sokszínű és multikulturális. Londonban szinte mindent meg lehet találni, amit az ember kereshet. Kivéve talán csöndet és nyugalmat, ahhoz már érdemes vidékre menni.

6. Miben más Anglia, mint Magyarország?

Sok mindenben más az emberek mentalitása. Nyilván a magasabb életszínvonalnak ebben nagy szerepe van. Nem az számít honnan jöttél, sokkal inkább a teljesítményt és az eredményeidet nézik. Rengeteg probléma van itt is, de az emberek talán kevésbé pesszimisták, mint otthon. Persze nehéz általánosságban ilyet mondani, de a társadalom talán nyitottabb, befogadóbb, progresszívebb, mint otthon.

7. Mint más, külföldi mentalitást felvett ember, milyen tanácsaid lennének a mai fiataloknak?

Legyetek tudatosak az életetekkel kapcsolatban. Ne csak sodródjatok az eseményekkel, próbáljátok észben tartani hol vagytok most, és hova szeretnétek eljutni! Ezért pedig tegyetek is! Ne azt nézzétek mi vagy ki most éppen a menő, hanem azt, hogy mi az, ami Nektek igazán fontos! Gondolkodásmódban, amit leginkább megtanulhatnánk az angoloktól az szerintem a nyitottság és tolerancia. A világ és a társadalom sokszínű, ahhoz, hogy sikeresek legyünk mindenkire szükség van, és együtt kell dolgoznunk. A gyűlölet soha nem visz előre, nem old meg semmit.

A hónap tanára:

Bohus Gáborné

- Tilda néni, ahogy eddig nem ismertétek

Tilda néni tanulmányai befejeztével 1974 augusztusában jelentkezett férjével együtt a Gábor Áron Általános Iskolában, hogy tanítani szeretne. Ennek – még kimondani is nagy dolog – idén lesz 40 éve. De ma is ugyanazzal a lelkesedéssel tanítja a Gáboros gyerekeket, mint a kezdetekkor. Pályája során a legmagasabb pedagógusi kitüntetéseket is átvehette, ám ő mégis a tanítványaira a legbüszkébb. Februárban az alsós kerületi mesemondó versenyen arany- és ezüst oklevelet is kaptak felkészített tanítványai.

1. Hány éves volt, amikor úgy döntött, hogy tanár szeretne lenni?

Negyedikes gimnazista koromban döntöttem el véglegesen, hogy tanítónő szeretnék lenni.

2. Miért ezt a pályát választotta?

Annak idején két dolog közt hezitáltam: színészet vagy tanítás. Döntésemben szüleim segítettek.

3. Gyerekkorában mi volt a kedvenc tantárgya?

Kedvenc tantárgyam az irodalom volt. Nagyon szerettem verset, prózát tanulni, mondani.

4. Iskolásként csinált e csintalanságokat?

Emlékezeteset nem. Jó gyerek voltam.

5. Mi volt a kedvenc meséje gyerekkorában, és mi most?

A tündérmeséket nagyon szerettem. A romantika felnőtt koromra is elkísért. De többször elolvastam Beke Kata: Az elbocsájtott vad című könyvét.

6. Kedvenc verse?

Radnóti Miklós: Nem tudhatom.

7. Mi inspirálta pályája során, hogy végig lelkesedéssel csinálja munkáját?

Az inspirációt Ti, gyerekek adtátok, adjátok. Nincs annál szebb dolog a világon, mint valakit megtanítani valamire, amit nem tud.

8. Mit csinál szabadidejében?

Az nagyon változó. Belefér a séta, az úszás, olvasás, rejtvényfejtés vagy csak egyszerű „semmittevés”.

9. Van e kedvenc háziállata?

Nincs.

10. Mi a kedvenc színe?

Kedvenc színem a fehér.

11. Mit érez, mikor tanítványai sikereket érnek el különböző versenyeken?

Azt érzem, hogy érdemes volt felkészülni a versenyre. Az igazi örömet ilyenkor az jelenti, ahogy ők tudnak örülni, ahogyan mesélik társaiknak, szüleiknek az elért eredményüket.

12. Mi a kedvenc ünnepe?

A karácsony.

13. Mi volt a legjobb dolog az életében?

Az titkos.

14. Ha lehetne három kívánsága, mi lenne az?

Mindig a valóság talaján éltem az életemet, nem vágytam többre, mint amim van, aki vagyok. Ha igen, tettem érte. Ha mégis lenne egy jó tündér, vele azért megbeszélnék valamit. ☺

/A kérdéseket a suliújságot szerkesztő diákok állították össze./

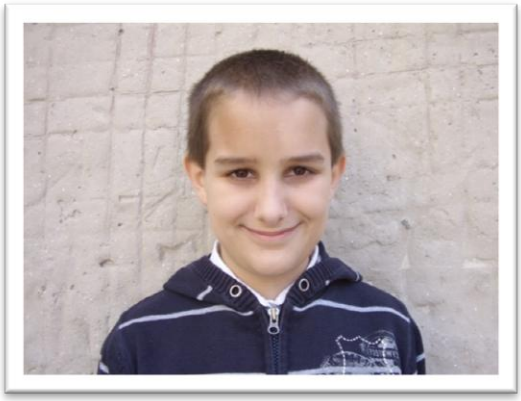
A hónap tanulói

februárban

Hallgas Benedek 1.b

Azért tanulok, hogy okos legyek, és mindent tudjak a világról. Legjobban az írás órát szeretem. Ha nagy leszek, bankár szeretnék lenni. Otthon néha eleven vagyok, sokat játszom a testvéremmel, vagy az unokatestvéremmel. Leginkább legózni szeretek, meg apukámmal focizni. Februárban a kerületi mesemondó versenyen kiemelt arany oklevelet kaptam, és a budapesti fordulóba jutottam. A három selyp leány című mesét mondtam el, de mivel korábban is voltam már mesemondó versenyen, így egyáltalán nem izgultam. Anyukámék csodálkoztak az eredményen, de nagyon büszkék voltak rám. Jó ebben az iskolában tanulni, mert sok a barátom, és Anna néni és Tünde néni is nagyon rendesek.

Horváth Szilárd 6.c

Azért tanulok, hogy felnőttként sokra vigyem majd. Mérnök szeretnék lenni. Otthon mindig megdicsérnek, ha jó jegyet kapok. Kedvenc tantárgyaim a testnevelés és az informatika, de a matekot is szeretem. Februárban a Bátaszéki matematikai versenyen bejutottam az országos fordulóba, aminek a szüleim is nagyon örültek. A tanuláson kívül futsalozom, és szeretek horgászni is. Szeretek ebbe az iskolába járni, mert a tanárok jól tanítják a tantárgyakat, könnyű megérteni anyagot, és nem adnak fel túl sok házi feladatot sem. Így bőven jut idő más dolgokra is. Sok itt a barátom, szeretem az osztálykirándulásokat és a nyári táborokat is.

Ti mondtátok…

„A házi légy a fertőző betegségek halmazába tartozik…”

„A(z ókori görög) *polisz jelentése: rendőrség…”*

Ki volt a nyilasok vezetője? (XX. századi magyar történelem)
„Robin Hood…”

„Románia gazdaságára jellemző az aranyér kiterjedése…”

„A szarvasmarha szarvánál lévő rész a csülök…” (tülök helyett)

„…Ez az én életcélom, melynek végén csendesen, nagyobb felhajtás nélkül távoznék.” (Etika dolgozat az életről.)

Aktuális

Februári eredmények:

Budapesti asztalitenisz diákolimpia:

II. korcsoport: Cserhegyi Dániel (5.c) – **2. helyezés**

Kémia kerületi verseny:

Nagy Levente (7.c) – 6. helyezés

Budapesti kötélugró verseny, összetett:

Gál Viktória (6.c), Ling Petra (6.b) – **3. helyezés**

Kerületi síverseny, Ausztria:

Máté Dániel (5.c) – **2. helyezés**

Kerületi informatikai verseny:

Szántó Dorka (7.c), Papp Sándor (8.b) – *komplex* - **2. helyezés**

Kovács Tímea (8.c) – *szövegszerkesztés* – **1. helyezés**

Kovács Luca (6.c) – *Paint* – **1. helyezés**

Pál Klaudetta (8.a) – *szövegszerkesztés* – **3. helyezés**

Virág Vivien (6.a) – *Paint* – 5. helyezés

Alsós kerületi mesemondó verseny:

Hallgas Benedek (1.b) – **kiemelt arany oklevél**

Bálizs Nándor (1.b) – **arany oklevél**

Kovács Elvira (3.a) – **ezüst oklevél**

Fehér Hanna Napsugár (2.b) – **arany oklevél**

Gergő Lilla (2.b) – **ezüst oklevél**

Kerületi rajz verseny:

Brunder Beatrix (2.b) – **1. helyezés**

Bence Laura (4.b) – **2. helyezés**

Kovács Tímea (8.c) – **1. helyezés (a budapesti fordulóba jutott)**

Kosárlabda diákolimpia, III. korcsoport

Elek Patrik (6.b), Krajner Zoltán (6.b), Abonyi Krisztián (6.a), Marton Tamás (6.a), Le Minh Hien Hugó (6.c), Farkas Ákos (6.c), Stefán Ádám (6.c) – **3. hely**

Bátaszéki matematika verseny

Horváth Szilárd (6.c) – **országos fordulóba jutott**

GRATULÁLUNK MINDENKINEK!

Márciusi program:

- Kerületi technika csapatverseny (márc.11.)
- Vers- és prózamondó, ill. helyesírási verseny (márc. 19.)
- Szent László történelem verseny (márc. 20.)
- Labdarúgó diákolimpiai döntők
- Bozsik-program, labdarúgó verseny I. és II. korcsoport

ÉLETKÉPEK FŐ UTCA

ÉLETKÉPEK NÁDASDY UTCA

Vadász Levente 3.a

Mervel Bence 7.a, Havassy Gergely 7.a, Mohácsi Dávid 7. a,
Agárdi Ádám 7.a, Zsilina Enikő 7.a, Áy Kristóf 7.a,